

— 250 —

ФАУСТЪ.

Ти виждашъ, азъ съмъ, азъ, не стой!

МАРГАРИТА.

Кждѣ?

ФАУСТЪ.

На свобода!

МАРГАРИТА.

Отивамъ, да;

Гдѣ смъртъ ме дебне, гробътъ зѣй,
Гдѣ вѣченъ миръ владѣй, —
Ни крачка по-вече не ходя! —
Отивашъ си? Да бихъ могла да дода!

ФАУСТЪ.

Ти можешъ! Само искай! Ей вратата!

МАРГАРИТА.

Не бива! Свърши мойта на земята.
Да бѣгамъ — пакъ ще ме слѣдѣтъ.
Да просишъ въ мѣки и тегла,
Да те гризе и съвѣсть зла,
Далечъ отъ родний кѣтъ, —
И тука пакъ тѣ да ме довлѣкѣтъ...

ФАУСТЪ.

Оставамъ при тебе.

МАРГАРИТА.

Върви! върви!
Дѣте си избави!
По тоя пѣтъ,
Ей тамъ, въ лѣсѣтъ,
Край тозъ потокъ...
Съсъ пѣргавъ скокъ:
Налѣво дръжъ,